

Foto: Reuters

Alain Hubert and Dixie Dansercoer.

Hubert en Dansercoer staken strijd tegen ijs

BRUSSEL

Thierry GOEMAN

Met tranen in de ogen hebben Alain Hubert en Dixie Dansercoer donderdag het einde van hun noordpoolexpeditie aangekondigd. Een moeilijke beslissing, maar de enige juiste omdat ze anders hun eigen leven en misschien dat van anderen in gevaar zouden brengen.

Hubert en Dansercoer werden niet op hun waarde geklopt. Ze hadden alleen het geluk niet aan hun kant. Het weer viel enorm tegen en van een witte vlakke was nauwelijks sprake. Door de slechte toestand van het pakjes bleven ze steken op een daggemiddelde van acht kilometer in plaats van de vooropgestelde 24 kilometer. Zo komt het dat ze na 53 dagen amper 400 kilometer aflegden en nog 1.100 kilometer van de noordpool waren verwijderd. De droom om nog verder door te steken tot het Canadese Ward Hunt, hadden ze eerder al laten varen.

«Afgelopen weekend werden Dansercoer en Hubert ziek, maar dachten helemaal niet aan

opgeven», zegt Michel Brent die Dixie en Alain donderdag via de satelliettelefoon probeerde te troosten. «De beslissing om te stoppen is niet genomen omdat ze het niet meer zagen zitten, wel om veiligheidsredenen. De Canadese luchtvaartmaatschappij First Air, gespecialiseerd in het evacueren van gestrande poolreizigers, liet woensdag weten dat ze het tweetal na half mei niet meer van het ijs kan plukken. Normaal kan dat tot half juni, maar door de slechte weersomstandigheden zou het te gevaarlijk zijn om met een Twin Otter te landen op het gescheurde ijs. Gezien ze de noordpool onmogelijk voor 15 of 20 mei konden bereiken en het toestel niet verder kan vliegen zonder een tankbeurt onderweg, hadden ze niet veel keuze.»

Bij hoofdsponsor Compaq in Diegem, dat bijna een half miljoen euro in de expeditie investeerde, is de ontgoocheling groot maar is men ervan overtuigd dat Hubert en Dansercoer de juiste beslissing namen.

Alles wordt nu in het werk gesteld om hen zo snel mogelijk naar België te halen. Met een beetje geluk kan Dixie Dansercoer zijn vrouw nog bestaan bij de bevalling van hun eerste kindje. «Een magere troost», aldus een zwaar ontgoochelde Julie Brown.